

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116205817
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3116205817.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom v S.-W., N. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou Charge Davoué Uj s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Vlárská 458, za ktorú koná JUDr. Jozef Uj, proti žalovanému U. S., nar. XX.XXXXXX, bytom v A., W. XX, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou MÚDRY advokátska kancelária s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Palackého 6403, IČO 52 418 219, za ktorú koná Mgr. Matej Múdry, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. februára 2022, č.k. 23C/139/2016-437, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. prikázal hodnotu členského podielu vo Výstavbovom bytovom družstve so sídlom v S., A.. sv. Y. XXX/X, viazaného k bytu č. X na prvom poschodí v dome súp. č. XX na N. ulici v S. W. v sume 84.700 eur do výlučného vlastníctva žalobkyne. Výrokom II. osobné motorové vozidlo Ranult Scenic Megan v hodnote 100 eur prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Výrokom III. osobné motorové vozidlo Renault Laguna v hodnote 100 eur a dodávku Peugeot Expert v hodnote 100 eur prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Výrokom IV. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 42.300 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom V. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (BSM), teda majetku, ktorý nadobudla spoločne so žalovaným počas manželstva. Uviedla, že ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené 10.04.2013, počas trvania manželstva vzniklo stranám sporu právo spoločného nájmu k bytu vo vlastníctve Výstavbového bytového družstva so sídlom v S., A.. sv. Y. XXX/XX, konkrétne k bytu č. X vo vchode č. XX, v dome súp. č. XXXX na N. ulici v S. - W.. K uvedenému bytu patril aj spoluvlastnícky podiel 5475/5503 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a pozemkoch, parcel registra C č. XXX/X, XXX/X, k. ú. S. W., a tiež spoluvlastnícky podiel 1682/55003 v súvislosti s nebytovým priestorom, garáží v miestnosti č. XX. Zároveň stranám sporu vzniklo spoločné členstvo v uvedenom družstve. Ohľadne zrušenie práva spoločného nájmu bytu a spoločného členstva v družstve po rozvoze prebiehalo samostatné súdne konanie. Žalobkyňa poukázala na to, že mala záujem dohodnúť sa so žalovaným mimo súdu, s jej návrhmi ale žalovaný nesúhlasil. Podstatné nezhody v ich spolužití podľa žalobkyne spôsobila skutočnosť, že počas trvania manželstva žalovaný všetky spoločné finančné prostriedky,

ktoré mali, investoval do rekonštrukcie rodičovského domu, v ktorom bývala a doposiaľ býva jeho matka. Žalovaný postupne tento dom rekonštruje, v blízkosti rodičovského domu si postavil aj novú garáž, kde opravuje ojazdené motorové vozidlá. Žalovaný podľa názoru žalobkyne chce docieľiť, aby zo spoločných prostriedkov bola zhodnotená nehnuteľnosť patriaca jeho matke, ktorú s najväčšou pravdepodobnosťou napokon získa dedením, takýmto premysleným konaním si prakticky zhodnocuje nehnuteľnosť, ktorú bude vlastniť. Okrem hodnoty členského podielu vo Výstavbovom bytovom družstve S. žiadala žalobkyňa prejednať zariadenie družstevného bytu, teda konkrétne určené hnutelné veci, motorové vozidlá Renault Scénic Megan v hodnote 300,00 eur, Renault Laguna v hodnote 8.000,00 eur, Peugeot Expert v hodnote 500,00 eur, vložené investície, resp. zhodnotenie nehnuteľností vo vlastníctve matky žalovaného P. S., teda do nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. A. ako dom súp. č. XXX na parcele registra C č. XXX, a napokon záväzok voči svojej sestre M. H. v hodnote 3.000,00 eur. Žalobkyňa žiadala prikázať do výlučného vlastníctva motorové vozidlo Renault Scénic Megan, záväzok uhradiť sestre M. H. 3.000,00 eur a žiadala tiež prejednať hodnotu členského podielu v bytovom družstve a hnutelné veci v hodnote, ktoré určí znalecké dokazovanie. Žalovaný poukázal na to, že súdnym rozhodnutím sa stala výlučnou nájomníčkou predmetného družstevného bytu žalobkyňa, zostalo prejednať hodnotu členského podielu bytového družstva ako ju určí znalecký posudok, rovnako hnutelné veci v hodnote ako ich určí znalecký posudok. Pripustil, že žalobkyňa ponúkala mimosúdnou dohodu, rovnako aj on mal záujem vec riešiť dohodou, ale nedokázali sa dohodnúť na výške finančného vyrovnania. Pokiaľ ide o investície do matkinho rodinného domu, žalovaný mal za to že tieto nie je možné v konaní o vyporiadaní BSM prejednať, nakoľko nešlo o investíciu do jeho majetku. Navyše svojho času jeho rodičia jemu a žalobkyňi požičali 120 tisíc Sk na kúpu družstevného bytu v r. 1998, išlo o peniaze, ktoré jeho rodičia pôvodne chceli investovať do opravy strechy domu, s rodičmi sa dohodol, že tieto peniaze sa im vrátia pri oprave strechy. Ďalšie peniaze pri kúpe družstevného bytu im požičali rodičia a sestra žalobkyne, tiež spoloční priatelia, tieto peniaze počas manželstva v plnej výške vrátili. Nevrátili sa len peniaze od rodičov, pričom suma sa navýšila po smrti otca predajom jeho motorového vozidla o sumu 135 tisíc Sk. Aj tieto peniaze mu matka zverila, aby ich použil pri plánovanej rozsiahlej oprave strechy, ktorá už v r. 2012 bola v havarijnom stave. Na rekonštrukciu strechy boli použité výlučne peniaze od jeho rodičov už uvedené. Nešlo o spoločné peniaze, ktoré nadobudli počas trvania manželstva a ktoré by bolo potrebné vyporiadať. Pokiaľ ide o garáž, nepostavil novú garáž, ale urobil len drobné úpravy na udržanie jej stavu, v zanedbateľnej finančnej hodnote. Pokiaľ ide o hodnotu motorových vozidiel ako ich určila žalobkyňa, s touto žalovaný nesúhlasil, navrhol hodnotu určiť dohodou, prípadne znaleckým dokazovaním. Rovnako žalobca nesúhlasil s prejednaním záväzku voči sestre žalobkyne 3.000,00 eur, nemal žiadnu vedomosť o pôžičke od sestry žalobkyne, žalobkyňa nepredložila žiaden listinný dôkaz k tejto pôžičke, neuviedla ani čas, ani spôsob kedy tieto peniaze nadobudla, nepreukázala účel tejto pôžičky. Ak aj bola zmluva o pôžičke uzavretá, zaväzuje výlučne žalobkyňu a nie jeho, pretože ju neuzatvorili spoločne ako manželia. Žalovaný navrhol, aby po dokazovaní súd rozdelil majetok v súlade so zásadou rovnosti podielov. Žalobkyňa zotrvala na popísanom rozsahu masy BSM. Súhlasila s tým, že im rodičia žalovaného poskytli pôžičku 120 tisíc Sk (3.983,27 eur) tiež s tým, že ďalšie pôžičky na kúpu bytu im poskytli jej rodičia a sestra v sume 160 tisíc Sk (5.311,02 eur) a spoloční priatelia, manželia D. v sume 150 tisíc Sk (4.979,08 eur). Pôžičky od jej rodičov, sestry a priateľov boli vrátené, súhlasila tiež s tým, že žalovaný vrátil rodičom pôžičku tak, že túto investoval do nehnuteľnosti matky žalovaného a rovnako investoval do rekonštrukcie domu svojej matky zverenú hotovosť 135 tisíc Sk (4.481,18 eur). Ďalšie peňažné sumy do rekonštrukcie rodinného domu matky žalovaného ale išli z ich spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM. Zo spoločných prostriedkov bolo zakúpené aj zariadenie rodinného domu matky žalovaného. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nebude trvať na vyporiadaní záväzku voči sestre 3.000,00 eur, nakoľko v tomto vzťahu bola dlžníkom iba ona. Žalovaný k finančným prostriedkom investovaným do rekonštrukcie domu svojej matky uviedol, že rekonštrukcia bola hradená z finančných prostriedkov jeho rodičov a brata, konkrétne išlo o sumy 35 tisíc Sk (1.161,79 eur), čo bola pôžička od rodičov v r. 1991, 120 tisíc Sk (3.983,27 eur), čo bola pôžička od rodičov z roku 1998, 135 tisíc Sk (4.481,18 eur) z predaja motorového vozidla po otcovej smrti v r. 1999, 4.000,00 eur z našetrovaných peňazí matky a 9.700,00 eur, ktoré našiel pri upratovaní medzi vecami nebohého brata. Oprava strechy sa začala v máji 2012 z dôvodu jej havarijného stavu, právoplatne bolo jeho manželstvo so žalobkyňou rozvedené v apríli 2013. Do tej doby bola zhotovená iba nová strecha a nevyhnutné úpravy na prizemí domu. Garáž pri rodinnom dome matky bola prerobená z bývalej stodoly ešte v r. 1973 spoločne s otcom, ktorý sa o jej údržbu priebežne staral.

3. Skutkový stav veci súd ustálil na základe dokazovania vykonaného predloženými listinnými dôkazmi, výsluchmi strán sporu, znaleckým posudkom a súvisiacimi súdnymi spismi. Strany sporu uzavreli

manželstvo 12.11.1983, rozvedené bolo Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.03.2013, č. k. 12C/69/2013-11, rozsudok nadobudol právoplatnosť 10.04.2013. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.05.2017, č. k. 27C/111/2015-249, bolo zrušené právo spoločného nájmu strán sporu Q. a U. S. k družstevnému bytu č. X v dome súp. č. XXXX na N. ulici v S. - W.. Za výlučnú nájomníčku bytu a členku Výstavbového bytového družstva v S. súd určil Q. S., zároveň žalovanému uložil povinnosť predmetný byt vypratať do 30 dní po zabezpečení náhradného bytu zo strany žalobkyne. Tento rozsudok v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.12.2017, č. k. 5Co/293/2017-292, nadobudol právoplatnosť 16.01.2018. Znalkyňa Ing. Lenka Ďurechová znaleckým posudkom č. 208/2020, zo dňa 14.09.2020, určila všeobecnú hodnotu bytu č. X s príslušnými podielmi na spoločných častiach, zariadeniach a pozemkoch bytového domu sumou 84.700,00 eur. Túto hodnotu strany sporu nenamietli. Z výpisu LV č. XXX k. ú. A. vyplynulo, že vlastníčkou domu súp. č. XXX je P. S. v podiele 1/1. Žalobkyňa uviedla, že určitú dobu po sobáší bývali u jej rodičov, nakoniec sa im podarilo kúpiť 2-izbový byt v S. W. aj s garážou, niekedy v r. XXXX za 850 tisíc Sk. Uvedenú sumu platili čiastočne z vlastných usparených spoločných prostriedkov, 120 tisíc dali jej rodičia, 100 tisíc požičali rodiča žalovaného a 150 tisíc požičala kamarátka. Tieto pôžičky splatili, keď sa predal predošlý byt na U., len žalovaný nevrátil peniaze svojim rodičom. Niekedy v r. 2012 začal žalovaný rekonštruovať dom v A.. Prakticky za rok do rozvodu stihol na dome urobiť všetko, nová kúpeľňa, nová kuchyňa so všetkými spotrebičmi, veľký krb. Pokiaľ ide o stavebné práce, bolo to celé nadstavené, nová fasáda. Spoločne boli kupovať škridlu na garáž na P., spoločne pri garáži betónovali, stavebný materiál na rekonštrukciu domu spoločne nakupovali. Pokiaľ ide o hospodárenie s peniazmi, nikdy nemali spoločný účet. Poplatky za bývanie platil žalovaný 130,00 eur, ale ďalšie výdavky na domácnosť 500,00 eur mesačne platila ona. Kupovala prakticky všetku stravu pre obidvoch a všetky veci do domácnosti. Keď kupovali nábytok, ten kupovali aj platili spolu. Príspevok na bežné potreby ako strava a podobne jej žalovaný nikdy nedal. Aj keď na konci mesiaca už nemala peniaze, tak jej žiadny príspevok nedal. Za celú dobu manželstva nevedela aký mal žalovaný zárobok, peniaze pred ňou schovával. Zarábala približne 500,00 eur za mesiac. V r. 2001 prvý krát ochorela s onkologickým ochorením. Bola PN 1 rok, potom nemala z čoho žiť, tak išla do práce. Za rok PN jej žiadnym spôsobom žalovaný neprispel. Choroba sa vrátila niekedy v r. 2018. O tom, že chce rekonštruovať rodičovský dom, ju žalovaný informoval, keď zomrel brat, mal voľné pole pôsobnosti. Navrhoval, že pôjdu do A. bývať obaja, predajú byt. Do A. sťahovať nechcela. S rekonštrukciou domu nesúhlasila. Nevedela, koľko peňazí vynakladá žalovaný na rekonštrukciu, nič jej o tom nepovedal. Aký materiál sa kupoval, kedy a za koľko nemala žiadne vedomosti. Svokor mal v A. pôvodne menšiu garáž, žalovaný ju rozšíril a celkom prerobil. Pokiaľ ide o spoločný majetok, keď kúpili byt, za spoločné peniaze ho zariadili. Ledva žila z mesiaca do mesiaca, keď sa kúpilo auto, zaplatil ho žalovaný zo svojich peňazí. Keď sa zariadil byt v W., do ďalšieho zveľadenia žalovaný nedal ani korunu. V A. sa robilo všetko nové, bol to starý dom, kúrenie, električka. Žalovaný nikdy nesúhlasil s tým mať spoločnú kasu, na konci mesiaca sa jej stávalo, že jej došli peniaze, pýtala si ich od žalovaného, keď jej dal, povedal vždy, že ich má vrátiť, peniaze nevracala. Trvalo to po celú dobu manželstva. Nevedela uviesť, koľko peňazí mali spoločne našetroných. Pred uzavretím manželstva mala nasparené na vkladnej knižke 30 tisíc korún, na druhej vkladnej knižke asi 80 tisíc. Za 30 tisíc kúpil z jej vkladnej knižky žalovaný otcovi auto, knižku si vypýtal, tak mu ju dala. Druhú vkladnú knižku mu nedala a peniaze má odložené. Žalovaný uviedol, že 7 rokov po sobáší bývali u svokrovcov, svokra si hneď od neho vypýtala vkladnú knižku, mal ušetroných asi 30 alebo 40 tisíc. V podstate u svokrovcov o spoločné hospodárenie ich dvoch nešlo, hospodárila ona so svokrou. Vždy chcel bývať v rodinnom dome, hľadal chalupu, ktorú by mohol prerobiť, ona novú chalupu nechcela. Presnejšie, nechcela, aby kúpili starú chalupu a prerobili. Keďže mal problém s dochádzaním, požiadala o byt, prideliť im družstevný byt na U.. Družstvu zaplatil 17 tisíc. Spoločný účet nemali, hospodárili tak, že ona platila stravu, on byt a všetky ostatné náklady, všetku réžiu napr. na autá a podobne. Byt v W. sa kúpil za 850 tisíc z toho, čo si požičali tak ako žalobkyňa uviedla, zostatok kúpnej ceny mali našetrované. Ďalších 400 tisíc Sk sa dalo do rekonštrukcie. Len kuchynská linka v byte stála 100 tisíc. V byte sa robili nové parkety, kúpeľňa, robila sa nová obývačka. Žalobkyňa možno nevedela koľko nasporil peňazí, ale keď išli kupovať byt, len sa spýtala, či na to majú. Doteraz sa nevrátila len pôžička, ktorú mal od rodičov. Otec zomrel v r. 1999. Matka zostala vo svojom dome bývať s bratom a brat zomrel v r. 2010. Na rodičovskom dome bolo v prvom rade treba urobiť strechu, na ňu rodičia šetrili celý život. On mal nevrátenú pôžičku od rodičov, keď zomrel otec, predalo sa auto, to bolo asi 150 tisíc, mama mala našetroných 120 tisíc, tieto peniaze mu matka dala keď brat zomrel. Z týchto peňazí sa urobila nová strecha, dole sa urobil sprchový kút, WC za lacný materiál z Merkury Marketu, električku urobil príbuzný žalobkyne zadarmo. Urobilo sa nové kúrenie, urobila sa nová kuchyňa, ale za 20 tisíc korún, kúpili sa lacné nové spotrebiče. Navrhoval, aby sa presťahovali bývať do A., ona má v X. chalupu a ešte má zvlášť záhradu s chalupou. Navrhoval, že to si prerobia na víkendové bývanie. Navrhol predat' byt

v W., to sa dalo za 2 milióny, s tým, že 1 milión si ona nechá a z jeho čiastky zrekonštruuje poriadne rodičovský dom. Nemal v úmysle dať jej nejaký podiel z rodičovského domu. S týmto nesúhlasila. Celá jej taktika je v tom, ako prísť lacno k bytu. Aj účelom rozvodu bolo jedine to, aby sa žalobkyňa zmocnila majetku. Zo spoločných prostriedkov nešlo na rekonštrukciu domu v A. nič, akurát ľudská práca. Do rozvodu bola urobená strecha, kuchyňa, električka. Pokiaľ ide o garáž, tak pôvodne otec urobil v starej stodole garáž, po jeho smrti zbúral priečku, obmuroval obvod, aby v rámci stodoly išlo o jeden priestor, aby bol prechod do záhrady. Toto robil po otcovej smrti, niekedy v r. 2000-2001.

4. Súd bol toho názoru, že predmetom súdneho konania o vyporiadanie BSM sa môžu stať len tie veci, hodnoty, záväzky, pohľadávky a vnosi, ktoré strany sporu urobia predmetom sporu v lehote troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda od právoplatnosti rozsudku o rozvode. Ide o zákonný dôsledok, vyplývajúci z hmotnoprávneho ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka a skutočnosti, že nedošlo k uplatneniu požiadavky na súdne vyporiadanie príslušnej hodnoty v lehote troch rokov od zániku zákonného majetkového spoločenstva. V danej veci bola základom sporu skutočnosť, že žalovaný počas trvania manželstva začal rekonštruovať rodinný dom svojej matky. Podľa presvedčenia žalobkyne sa tak dialo z prostriedkov patriacich do BSM a žalobu v tomto smere formulovala žalobkyňa tak, že súd má prejednať vložené investície, resp. zhodnotenie nehnuteľnosti matky žalovaného. V priebehu konania túto formuláciu žalobkyňa žiadnym spôsobom neupresnila, neuviedla ani rámcovú sumu, ktorá by sa mala takto prejednať. Žiadala súd, aby znaleckým dokazovaním zistil, o akú sumu došlo k zhodnoteniu stavieb, rodinného domu s nadstavbou a autodiely s dreveným prístreškom v majetku matky žalovaného. Žalobkyňa súhlasila s tým, že pôžička od rodičov žalovaného na kúpu bytu (120 tisíc Sk) sa im vrátila tak, že žalovaný začal rekonštrukciu matkinho domu, tiež s tým, že na rekonštrukciu rodinného domu išla suma 135 tisíc z predaja vozidla otca žalovaného. Žalovaný potvrdil len to, že do rozvodu manželstva sa urobila len menšia časť rekonštrukcie, prevažná časť prebehla v čase po rozvode manželstva, pričom jediná väčšia investícia bol nákup strešnej krytiny v hodnote cca 2.500,00 eur, ostatný materiál kupoval z druhej ruky a práce robil svojpomocne. Do rozvodu manželstva preinvestované finančné prostriedky pochádzali len z pôžičky rodičov a predaja otcovho vozidla. Súd takzvané vložené investície neprejednal v prvom rade preto, že v skutočnosti nešlo o investície do výlučného majetku žalovaného, ale do majetku tretej osoby, matky žalovaného a predmetom vyporiadania BSM mala byť pohľadávka voči matke žalovaného, takto formulovaná žaloba ale nebola a v žalobe nebola uvedená ani výška sumy, ktorá by sa mala brať do úvahy. Pretože žaloba bola podaná len dva dni pred skončením lehoty troch rokov od zániku BSM, nebolo v ďalšom priebehu sporu už možné žiadať o prejednanie tejto pohľadávky s prípadným upresnením konkrétnej výšky pohľadávky. V druhom rade súd neprejednal tieto vložené finančné prostriedky preto, že žalobkyňa ani v žalobe ani počas konania neopísala v tejto súvislosti rozhodujúce skutočnosti, ktoré konkrétne práce sa vykonali do rozvodu manželstva a aký materiál a v akej hodnote sa do konca manželstva kúpil, aké boli skutočné náklady rekonštrukcie, pričom pri náležitej pozornosti o týchto veciach mohla mať vedomosti. Žalovaného tvrdenie o tom, že rekonštrukcia matkinho domu za trvania manželstva prebehla výhradne z finančných prostriedkov nepatriacich do BSM žalobkyňa v zásade konkrétnym spôsobom nepoprela, dokonca súhlasila s tým, že pôžička od rodičov sa vrátila spôsobom začatej rekonštrukcie a že na rekonštrukciu boli použité peniaze z predaja vozidla otca žalovaného. Žalobkyňa tak neuniesla bremeno tvrdení a ani bremeno dôkazné, hoci predložila množstvo fotografií, dokladajúcich rekonštrukciu domu, tieto bez konkrétnych tvrdení ich absenciu nemohli nahradiť. To že k rekonštrukcii došlo sporné nebolo, ale zostalo sporné, v akom rozsahu prebehla rekonštrukcia po rozvode manželstva strán sporu. Navrhované znalecké dokazovanie na výšku zhodnotenia nehnuteľnosti súd nevykonal, opätovne pre absenciu tvrdení, nakoľko nebolo možné rozdeliť zhodnotenie domu do rozvodu manželstva a po rozvode manželstva, pričom sa dá predpokladať, že po rozvode manželstva do dlhotrvajúcej rekonštrukcie mohol vložiť žalovaný aj svoje finančné prostriedky.

5. Súd prejednal hodnotu členského podielu v bytovom družstve, pričom vychádzal z toho, že všeobecnou cenou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a pod. Táto hodnota bola určená znaleckým posudkom, ktorý určil všeobecnú hodnotu bytu sumou 84.700,00 eur, závery znaleckého posudku neboli stranami spochybnené, hodnota členského podielu v bytovom družstve teda medzi stranami sporná nebola. Zároveň mal súd povinnosť akceptovať, že za výlučnú nájomníčku a členku bytového družstva bola vyššie popísaným súdnym rozhodnutím určená žalobkyňa, preto hodnota členského podielu v bytovom družstve bola prikázaná žalobkyňi. Žalobkyňa žiadala prejednať tri motorové vozidlá, nadobudnuté počas manželstva. Spornou zostala

ich hodnota, žalovaný akceptoval u každého vozidla iba hodnotu 100,00 eur, na doloženie inej, vyššej hodnoty žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy, preto motorové vozidlá súd prejednal každé v hodnote 100,00 eur, vychádzajúc z do tej výšky zhodných tvrdení strán sporu. Motorové vozidlá boli prikázané stranám sporu v súlade so žalobou, proti ktorej v tejto časti žalovaný nemal námietky. Súd neprejednal hnutelné veci, nakoľko v priebehu konania žalobkyňa uviedla, že ich prejednať nežiada, ich prejednanie nežiadal ani žalovaný, súhlasil s tým, aby zariadenie bytu prakticky v nulovej hodnote zostalo žalobkyni. Rovnako súd neprejednal ani záväzok žalobkyne voči svojej sestre M. H. vo výške 3.000,00 eur, žalobkyňa súhlasila s tým, že ide výlučne o jej záväzok a nežiadala ho prejednať. Žalobkyňa v priebehu konania žiadala, aby súd s prihliadnutím na to, že žalovaný počas manželstva investoval finančné prostriedky do domu svojej matky a nezveľaďoval spoločný majetok, rozdelil majetok tak, že podiely strán sporu nebudú rovnaké, nešpecifikovala to konkrétnym spôsobom. Žalovaný s možnou disparitou nesúhlasil. Súd pri rozhodovaní vychádzal zo zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké. K určeniu iného než rovnakého pomeru podielov nezistil dôvody. Nebolo možné konštatovať, že žalovaný sa nepričinil o nadobudnutie spoločného majetku, počas manželstva zo spoločne nadobudnutých finančných prostriedkov bol zakúpený byt a došlo k jeho rekonštrukcii, pričom išlo o jediný majetok väčšej hodnoty, ktorý strany sporu spoločne nadobudli. Skutočnosť, že rekonštrukcia domu matky žalovaného bola vykonaná zo spoločných finančných prostriedkov nebola preukázaná a pokiaľ by aj bola, neprejavila by sa pri vypořiadaní nerovnosťou podielov, ale mala sa uplatniť formou prejednávania pohľadávky voči matke žalovaného. Pri výške výplaty žalovanému teda súd zohľadnil polovicu hodnoty členského podielu v bytovom družstve 42.350,00 eur a to, že motorové vozidlá v hodnote 200,00 eur boli prikázané žalovanému a motorové vozidlo v hodnote 100,00 eur bolo prikázané žalobkyni, preto bola výplata ustálená sumou 42.300,00 eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa v ktorom navrhovala, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu I. inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu I. inštancie je zaťažený vadami hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi, je založený na nesprávnych skutkových zisteniach a na nesprávnom právnom posúdení veci. Súd I. inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnomu právnomu posúdeniu, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Z výsluchu oboch účastníkov konania, ako aj z listinných dôkazov predložených žalobkyňou a aj samotným žalovaným vyplynuli skutkové závery, že zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM sa financovala rekonštrukcia a nadstavba rodinného domu matky žalovaného, čo doznal aj samotný žalovaný a teda dôkazmi bola vyvrátená vyvrátiteľná právna domnienka, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Súd I. inštancie mal skutkovo a právne posúdiť veľkosť podielu žalobkyne a veľkosť podielu žalovaného. Žalobkyni zostal starý byt so starým bytovým zariadením a žalovaný si zo spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM ich odčerpávaním a súčasne investovaním do rekonštrukcie a nadstavby rodinného domu, do prestavby garáže na autodielnu, do postavenia dreveného prístrešku, kde má žalovaný uložené náhradné diely na autá, nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve jeho matky pani P. S.. Žalovaný si zo spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM ich odčerpávaním a súčasne investovaním obstaral nové bytové zariadenie, nový kotol na kúrenie, nové radiátory, umývačku riadu, kuchynskú linku, nové elektrospotrebiče do prerobeného a nadstaveného rodinného domu. Žalobkyňa pre presnejšie určenie podielov žalobkyne a žalovaného v rámci vyvrátenia vyvrátiteľnej právnej domnienky, že podiely oboch účastníkov sú rovnaké, sa domáhala vykonania dôkazu, aby súd pribral do konania znalca z príslušného odboru Stavebníctvo a odvetvia Odhad hodnoty nehnuteľností za účelom vypracovania znaleckého posudku a to jednak zistenia všeobecnej hodnoty stavieb v k.ú. A. k dátumu vypracovania znaleckého posudku pred nadstavbou rodinného domu a pred prestavbou garáže na autodielnu a pred postavením dreveného prístrešku a jednak zistenia všeobecnej hodnoty stavieb k dátumu vypracovania znaleckého posudku v k.ú. A. rodinného domu s nadstavbou, autodielne, dreveného prístrešku v stavebnotechnickom stave ku dňu zániku manželstva s cieľom, aby znalec zistil o akú sumu došlo k zhodnoteniu stavieb - rodinného domu s nadstavbou, autodielne s dreveným prístreškom v majetku matky žalovaného zo spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM. Súd I. inštancie nevyhovel návrhu na dôkaz a tento dôkaz nevykonával. Súd I. inštancie napriek osobným a listinným dôkazom preukazujúcim disparitu podielov účastníkov konania vec nesprávne právne posúdil tak, že pri rozhodovaní vychádzal zo zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké a že k určeniu iného než rovnakého pomeru podielov nezistil dôvody. Súd I. inštancie dospel v rozpore s osobnými, listinnými a aj obrazovými dôkazmi k nesprávnym skutkovým záverom, že rekonštrukcia domu matky žalovaného nebola vykonaná

zo spoločných finančných prostriedkov, ale neuviedol a neodôvodnil v rozsudku z akých finančných prostriedkov teda bola rekonštrukcia a nadstavba rodinného domu vykonaná a z akých finančných prostriedkov bolo zakúpené nové zariadenie domu. Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, konanie súdu I. inštancie má iné vady a to 1/ nevykonanie navrhnutého dôkazu pre presnejšie určenie podielov žalobcu a žalovaného, 2/ záver súdu, že rekonštrukcia domu matky žalovaného nebola vykonaná zo spoločných finančných prostriedkov znamená, že bola vykonaná z iných finančných prostriedkov nepatriacich do BSM, 3/ absencia dôkazov preukazujúcich že rekonštrukcia domu matky žalovaného bola vykonaná z iných finančných prostriedkov nepatriacich do BSM a tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v rozpore s osobnými, listinnými a obrazovými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok nie je v súlade s tým, že podiely oboch manželov sú rovnaké a každý z manželov je oprávnený požadovať to, čo bolo vynaložené zo spoločného majetku. Súd nebral vôbec do úvahy investovanie do rodičovského domu žalovaného U. S., ktorý začal vkladať ich spoločné finančné prostriedky najskôr do rekonštrukcie garáže, ktorú potreboval na prevádzkovanie svojej opravovne áut. Rekonštrukcia spočívala v kompletnej obnove strechy, zateplení celej garáže, rekonštrukcia fasády a vnútorných priestorov a vybetónovanie celého dvora. Táto investícia bola realizovaná ešte v roku 2006, teda 7 rokov pred ukončením ich manželstva. Pri tejto rekonštrukcii bola prítomná, chodila s bývalým manželom nakupovať materiál, varila pre brigádnikov, ktorí tieto práce realizovali. Prvostupňový súd tento fakt aj napriek dôkazom a odobreniu žalovaného U. S. nebral vôbec do úvahy. Takisto zamietol jej návrh na ohodnotenie tejto rekonštrukcie znalcom. V roku 2012 ako sám žalovaný U. S. uviedol na základe vydaného stavebného povolenia začal rekonštruovať rodičovský dom, ktorý už v roku 2013 pri ich rozvode bol v stave takom, že prízemie bolo kompletne zrekonštruované a zariadené a 1. poschodie bolo okrem vymalovania a vnútorného zariadenia pripravené na bývanie. Keďže chcela bývalej svokre osobne oznámiť, že sa rozvádajú videla ako za rok vybuďoval takmer nový dom. Tento fakt tiež súd nebral do úvahy napriek tomu, že mal k dispozícii fotodokumentáciu, ktorú nafotil sám žalovaný U. S.. On sám si dokumentoval postup rekonštrukčných prác a niektoré fotografie obsahujú aj dátum. Ani tento fakt nebral súd do úvahy. Pri tomto tiež žiadala ohodnotenie znalcom, jej návrh bol zamietnutý. Napriek tomu, že ich manželstvo ešte trvalo a nesúhlasila s investovaním do rodičovského domu žalovaného U. Tomáša, nerešpektoval jej požiadavku, bolo potrebné sa starať o ich spoločný byt, do ktorého bolo už tiež nutné investovať po dlhoročnom bývaní a nie investovať do jeho rodičovského domu ich spoločné peniaze. Okrem toho ich manželstvo bolo bezdetné (pre neplodnosť exmanžela), ona vážne ochorela, takže nevidela zmysel investovania spoločných financií do jeho rodičovského domu. Stále ho žiadala, aby tak nerobil, že tam môže chodiť pracovať na oprave áut, že môžu pomáhať bývalej svokre, ale že investovanie nemá pri ich bezdetnom manželstve a jej zdravotnom stave význam. Tvrdenie, že žalovaný zdedil po bratovi peniaze sa nezakladá na pravde, nakoľko bola v tom čase so žalovaným v bankomate, kde žalovaný vybral z účtu nebohého brata sumu vo výške 500 eur. Iné úspory brat žalovaného nemal. Dokonca brat žalovaného nemal ani na vlastný pohreb a pohrebné náklady hradila matka žalovaného. So žalovaným spoločne hospodárili počas celého manželstva. Keďže pri BSM je každý z manželov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo bolo vynaložené zo spoločných prostriedkov, žiadala, aby to, čo je vyššie uvedené bolo zobrazené na zreteľ odvolacieho súdu, lebo rozhodnutie prvostupňového súdu neberie do úvahy vložené spoločné prostriedky do týchto investícií.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s odvolaním nesúhlasí, a rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný a správny. Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnomu posúdeniu, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Tento názor žalobkyne vychádza (podľa tvrdení žalobkyne) zo skutočnosti, že v konaní bola údajne vyvrátená vyvrátiteľná právna domnienka, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Žalobkyňa však nepredložila žiadny dôkaz preukazujúci disparitu podielov. Žalovaný je presvedčený, že žalobkyňa mala počas konania špecifikovať v akom pomere navrhuje disparitu podielov, ako aj z akého dôvodu. Z toho dôvodu jednoznačne nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne uvedenými v odvolaní, nakoľko je, podľa názoru žalovaného, jednoznačné, že súd postupoval správne keď pri rozhodovaní vychádzal zo zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Žalobkyňa v tomto konaní jednoznačne neuniesla dôkazné bremeno, nakoľko žiadny z predložených dôkazov či tvrdení by neodôvodňoval odklon od princípu rovnosti podielov. Okrem iného, súhlasí aj s argumentáciou súdu, že skutočnosť, že rekonštrukcia domu matky žalovaného bola vykonaná zo spoločných finančných prostriedkov nebola preukázaná a pokiaľ by aj bola, neprejavila by sa pri vyporiadaní nerovnosťou podielov, ale žalobkyňa ju mala uplatniť

prostredníctvom prejednávania pohľadávky voči matke žalovaného. Z dôvodu právnej istoty, uvádza, že do zániku BSM strán sporu sa zrealizovala len minimálna časť rekonštrukcie rodinného domu matky žalovaného, pričom táto bola financovaná z pôžičky, ktorú počas trvania manželstva požičali stranám sporu rodičia žalovaného, ako aj z predaja motorového vozidla otca žalovaného (teda tak, ako bolo aj v konaní preukázané). Tvrdenia žalobkyne v odvolaní sú absolútne nepravdivé, pričom ide o obyčajné tvrdenia, ktoré žalobkyňa doposiaľ nebola schopná podložiť relevantnými dôkazmi. Sama žalobkyňa v konaní potvrdila, že finančné prostriedky, ktoré boli požičané stranám sporu rodičmi žalovaného, neboli počas trvania manželstva stranami sporu vrátené, resp. boli vrátené až prostredníctvom začatia rekonštrukčných prác žalovaným. Žalobkyňa v odvolaní taktiež ďalej namieta postup súdu, ktorý sa rozhodol nevykonať znalecké dokazovanie, predmetom ktorého by malo byť zistenie, o akú sumu došlo k zhodnoteniu stavby od začiatku vykonávania rekonštrukčných prác do zániku BSM strán sporu. Bez ohľadu na to, že určenie tejto skutočnosti by bolo úplne nereálne, dovoľuje si podotknúť, že drvivú väčšinu všetkých rekonštrukčných prác na rodinnom dome realizoval žalovaný svojpomocne s maximálnou snahou o minimalizáciu nákladov na materiál potrebný na rekonštrukciu. Žalovanému sa väčšinu potrebného materiálu podarilo zabezpečiť prostredníctvom rôznych inzertných internetových stránok alebo novin za odvoz alebo za minimálne sumy. Fotografie predložené žalobkyňou do konania nemôžu mať absolútne žiadnu dôkaznú váhu, resp. je jednoznačné, že nemôžu slúžiť na účel určenia rozsahu prác vykonaných do zániku BSM, nakoľko aj samotná žalobkyňa uvádza, že sú zo septembra 2013, t. j. niekoľko mesiacov po zániku BSM (a teda nie je zrejmé, aká časť prác sa vykonala od zániku BSM po vyhotovenie fotografií). Žalovaný navyše opätovne spochybňuje, že fotografie boli vyhotovené v septembri 2013, keďže v dnešnej modernej elektronickej dobe nie je už problém pridať na fotografiu akýkoľvek požadovaný dátum (a to jednoduchým nastavením fotografického aparátu). Bez ohľadu na vyššie uvedené ani stanovenie presného rozsahu prác, ani stanovenie presného rozsahu investícií, nie je spôsobilé mať bez ďalšieho akékoľvek účinky na výšku kompenzácie v tomto konaní. V súlade s ustálenou súdnou praxou a predbežným právnym názorom súdu by bolo navyše potrebné aj preukázať aká výška finančných prostriedkov skutočne ušla z BSM, t. j. aké skutočné platby vykonal žalovaný počas trvania BSM. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje, že samotný právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že tieto skutočnosti preukázať nevedia a sú v dôkaznej núdzi. Ostatne, ako aj súd v rozsudku uviedol, ak by aj žalobkyňa určila výšku zhodnotenia rodinného domu matky žalovaného, takáto investícia mala byť predmetom vyporiadania BSM ako pohľadávka voči matke žalovaného, nakoľko by sa nejednalo o zhodnotenie majetku, ktorý by bol vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Žalobkyňa sa však žalobou vyporiadania pohľadávky voči matke žalovaného nedomáhala. Tvrdenia žalobkyne, že rodinný dom matky žalovaného bol už v čase rozvodu v takom stave, že prízemie bolo kompletne zrekonštruované a zariadené a 1. poschodie rodinného domu bolo, okrem vymalovania a vnútorného zariadenia, pripravené na bývanie, sa v žiadnom prípade nezakladajú na pravde. Napriek tomu, že je presvedčený, že táto skutočnosť nemá nijakým spôsobom vplyv na rozhodnutie vo veci, resp. napriek tomu, že ide len o tvrdenie proti tvrdeniu, žalovaný, z dôvodu právnej istoty uvádza, že 1. poschodie nebolo v tom čase uzatvorené ani len čelnými múrmi, neboli vymurované priečky a ani zabudovaná sanita. Prvé poschodie teda v žiadnom prípade nebolo pripravené na bývanie. Na prízemí taktiež nebolo, okrem kuchyne, WC a kúpeľne, zrekonštruované nič ďalšie, a teda ostatné miestnosti boli v pôvodnom stave. Žalovaný si (uvedomujúc, že táto skutočnosť nemá vplyv na vyporiadanie BSM) dovoľuje, poukázať na skutočnosť, že žalobkyňa jednoznačne zavádza súd, nakoľko používa akékoľvek tvrdenia vo svoj prospech bez ohľadu na to, či sú takéto tvrdenia pravdivé alebo nie. Žalobkyňa vo svojom odvolaní uvádza, že so žalovaným počas celého manželstva hospodárili spoločne, žalobkyňa si však pravdepodobne neuvedomila, že sa už niekoľko krát vyjadrila (napr. v návrhu na rozvod strán sporu), že strany sporu ako manželia nikdy spoločne nehospodárili. Nielen z uvedeného je jednoznačné, že žalobkyňa vo svojich vyjadreniach klame a účelovo zavádza. Pokiaľ si žalobkyňa bola vedomá toho, že nebude mať finančné prostriedky na vyplatenie žalovaného (aj keď z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa nie je nemajetná, a teda že vlastní viaceré nehnuteľnosti), mohla pristúpiť na návrhy žalovaného, ktorý viackrát navrhoval vyporiadanie BSM dohodou (žalovaný navrhoval žalobkyňu v rámci mimosúdneho urovnania vyplatenie sumy vo výške 37.000,00 eur, ak by nadobudol členské práva k bytu on, avšak žalobkyňa s takýmto urovnaním nesúhlasila a považovala sumu vo výške 37.000,00 eur za príliš nízku a podľa jej názoru nedostačujúcu s ohľadom na hodnotu členského podielu). Žalobkyňa však nemala záujem vyriešiť celú situáciu bez zásahu súdu, pričom sa pravdepodobne spoliehala, že súd rozhodne o disparite podielov len na podklade jej ničím nepodložených tvrdení. V ostatnom sa pridrižiava všetkých svojich doterajších vyjadrení, pričom je presvedčený, že súd náležite zistil skutkový stav, a teda že rozsudok je zákonný a správny. Žalobkyňa doposiaľ do konania nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktoré

by preukazovali pravdivosť jej tvrdení, resp. skutočnosť, že súd mal pri vyporiadaní aplikovať odklon od princípu rovnosti podielov. Jediným argumentom žalobkyne je, že túto skutočnosť malo preukázať žalobkyňou navrhované znalecké dokazovanie, predmetom ktorého by bolo posúdenie zhodnotenia rodinného domu matky žalovaného od začatia rekonštrukčných prác do momentu zániku BSM strán sporu. Bez ohľadu na to, že žalovaný by nariadenie takéhoto znaleckého dokazovania považoval za absolútne v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, nakoľko výška investícií do rodinného domu do zániku BSM jednoznačne nepresahovala výšku pôžičky (bod 5), žalovaný je presvedčený, že takéto znalecké dokazovanie ani nie je možné, s ohľadom na už vyššie uvedené skutočnosti (t. j. materiál z „druhej ruky“, svojpomocná realizácia rekonštrukcie, neexistencia relevantných obrazových materiálov), zrealizovať. Ostatne, výška prostriedkov použitých na zhodnotenie rodinného domu by napokon aj tak neodôvodňovala aplikáciu disparity podielov. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností navrhoval, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu ako zákonný a vecne správny potvrdí, a zároveň mu prizná nárok na náhradu trov súdneho konania a trov právneho zastúpenia v celom rozsahu.

8. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že v celom rozsahu nesúhlasí so skutkovou a právnou argumentáciou žalovaného v jeho vyjadrení. Z dôvodu neopakovania sa, v celom rozsahu sa odvoláva na skutkovú a právnú argumentáciu uvedenú v písomne podanom odvolaní proti rozsudku.

9. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

10. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

11. Podľa § 149 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

12. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

13. Odvolací súd po preskúmaní predmetnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a správne v danej veci prejednal hodnotu členského podielu v bytovom družstve, pričom správne vychádzal z toho, že všeobecnou cenou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a pod. Táto hodnota bola určená znaleckým posudkom, ktorý určil všeobecnú hodnotu bytu sumou 84.700 eur, pričom závery znaleckého posudku neboli stranami spochybnené, hodnota členského podielu v bytovom družstve teda medzi stranami sporná nebola. Vzhľadom k tomu, že za výlučnú nájomníčku a členku bytového družstva bola súdnym rozhodnutím určená žalobkyňa, súd prvej inštancie správne hodnotu členského podielu v bytovom družstve prikázal žalobkyňi. Žalobkyňa žiadala prejednať tri motorové vozidlá, nadobudnuté počas manželstva, pričom spornou zostala ich hodnota, žalovaný akceptoval u každého vozidla iba hodnotu 100 eur, na doloženie inej, vyššej hodnoty žalobkyňa nepredložila pred súdom prvej inštancie žiadne dôkazy, preto motorové vozidlá súd prvej inštancie správne prejednal každé v hodnote 100 eur, vychádzajúc z do tej výšky zhodných tvrdení strán sporu, pričom motorové vozidlá boli prikázané

stranám sporu v súlade so žalobou, proti ktorej v tejto časti žalovaný nemal námietky. V prejednávanej veci bola základom sporu skutočnosť, že žalovaný počas trvania manželstva začal rekonštruovať rodinný dom svojej matky. Podľa presvedčenia žalobkyne sa tak dialo z prostriedkov patriacich do BSM a žalobu v tomto smere formulovala žalobkyňa tak, že súd má prejednať vložené investície, resp. zhodnotenie nehnuteľnosti matky žalovaného, pričom v priebehu konania túto formuláciu žalobkyňa žiadnym spôsobom neupresnila, neuviedla ani rámcovú sumu, ktorá by sa mala takto prejednať. Žiadala súd prvej inštancie, aby znaleckým dokazovaním zistil, o akú sumu došlo k zhodnoteniu stavieb, rodinného domu s nadstavbou a autodiely s dreveným prístreškom v majetku matky žalovaného. Žalobkyňa súhlasila s tým, že pôžička od rodičov žalovaného na kúpu bytu (120 tisíc Sk) sa im vrátila tak, že žalovaný začal rekonštrukciu matkinho domu, tiež s tým, že na rekonštrukciu rodinného domu išla suma 135 tisíc z predaja vozidla otca žalovaného. Žalovaný potvrdil len to, že do rozvodu manželstva sa urobila len menšia časť rekonštrukcie, prevažná časť prebehla v čase po rozvode manželstva, pričom jediná väčšia investícia bol nákup strešnej krytiny v hodnote cca 2.500 eur, ostatný materiál kupoval z druhej ruky a práce robil svojpomocne, pričom do rozvodu manželstva preinvestované finančné prostriedky pochádzali len z pôžičky rodičov a predaja otcovho vozidla. Súd prvej inštancie správne takzvané vložené investície neprejednal, nakoľko v skutočnosti nešlo o investície do výlučného majetku žalovaného, ale do majetku tretej osoby, matky žalovaného a predmetom vyporiadania BSM mala byť pohľadávka voči matke žalovaného, avšak takto formulovaná žaloba nebola a v žalobe nebola uvedená ani výška sumy, ktorá by sa mala brať do úvahy. Súd prvej inštancie neprejednal tieto vložené finančné prostriedky správne aj preto, že žalobkyňa ani v žalobe ani počas konania neopísala v tejto súvislosti rozhodujúce skutočnosti, žalovaného tvrdenie o tom, že rekonštrukcia matkinho domu za trvania manželstva prebehla výhradne z finančných prostriedkov nepatriacich do BSM žalobkyňa v zásade konkrétnym spôsobom nepoprela, dokonca súhlasila s tým, že pôžička od rodičov sa vrátila spôsobom začatej rekonštrukcie a že na rekonštrukciu boli použité peniaze z predaja vozidla otca žalovaného. Žalobkyňa tak ani podľa odvolacieho súdu neunesla bremeno tvrdení a ani bremeno dôkazné, hoci predložila množstvo fotografií, dokladajúcich rekonštrukciu domu, tieto bez konkrétnych tvrdení ich absenciu nemohli nahradiť. To že k rekonštrukcii došlo sporné nebolo, ale zostalo sporné, v akom rozsahu prebehla rekonštrukcia po rozvode manželstva strán sporu. Navrhované znalecké dokazovanie na výšku zhodnotenia nehnuteľnosti súd prvej inštancie rovnako správne nevykonával, opätovne pre absenciu tvrdení, nakoľko nebolo možné rozdeliť zhodnotenie domu do rozvodu manželstva a po rozvode manželstva, pričom sa dá predpokladať, že po rozvode manželstva do dlhotrvajúcej rekonštrukcie mohol vložiť žalovaný aj svoje finančné prostriedky. Žalobkyňa počas konania pred súdom prvej inštancie ako aj v podanom odvolaní žiadala, aby súd s prihliadnutím na to, že žalovaný počas manželstva investoval finančné prostriedky do domu svojej matky a nezveľaďoval spoločný majetok, rozdelil majetok tak, že podiely strán sporu nebudú rovnaké, avšak nešpecifikovala to konkrétnym spôsobom. Súd prvej inštancie však pri rozhodovaní vychádzal správne zo zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké. K určeniu iného než rovnakého pomeru podielov nezistil ani odvolací súd žiadne dôvody. Nebolo možné konštatovať, že žalovaný sa nepričinil o nadobudnutie spoločného majetku, z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že počas manželstva zo spoločne nadobudnutých finančných prostriedkov bol zakúpený byt a došlo k jeho rekonštrukcii, pričom išlo o jediný majetok väčšej hodnoty, ktorý strany sporu spoločne nadobudli. Skutočnosť, že rekonštrukcia domu matky žalovaného bola vykonaná zo spoločných finančných prostriedkov nebola preukázaná a pokiaľ by aj bola, odvolací súd zdôrazňuje, že by sa neprejavila pri vyporiadaní nerovnosťou podielov, ale mala sa uplatniť formou prejednávania pohľadávky voči matke žalovaného. Pri výške výplaty žalovanému teda súd prvej inštancie správne zohľadnil polovicu hodnoty členského podielu v bytovom družstve 42.350 eur a to, že motorové vozidlá v hodnote 200 eur boli prikázané žalovanému a motorové vozidlo v hodnote 100 eur bolo prikázané žalobkyňi, preto bola výplata správne ustálená sumou 42.300 eur.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyňi, ktorá úspech v odvolacom konaní nemala a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyňi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).